

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krafsauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1855.

Erste Abtheilung.

XLV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 28. Dezember 1855.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XLV.

Wydany i rozesłany dnia 28 Grudnia 1855.

Verordnung des Finanzministeriums vom 23. November 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLIV. Stück, Nr. 202, ausgegeben am 5. Dezember 1855).

wirksam für die Gebiete der Finanz-Landesdirektionen in Wien, Prag, Brünn, Innsbruck, Graz, Lemberg und
Krafsau,

womit die Vorschrift in Betreff der Prüfungen für den höheren Konzeptsdienst bei den Finanzprokurenaturen kundgemacht wird.

Seine Majestät haben mit den Allerhöchsten Entschliefungen vom 3. März und 29. Oktober 1855 über die für den höheren Konzeptsdienst bei den Finanzprokurenaturen erforderlichen praktischen Prüfungen folgende Bestimmungen vorzuzeichnen geruht:

§. 1.

Zur Erlangung der Stelle eines Adjunkten erster oder zweiter Klasse oder eines Rathes bei den Finanzprokurenaturen oder eines Finanzprokurators ist erforderlich, daß der Bewerber sich der Advokatur- und einer besonderen Finanzprokurators-Prüfung mit gutem Erfolge unterzogen habe.

§. 2.

Die in der Ministerialverordnung vom 11. Oktober 1854, Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 264, §§. 1—4 *), enthaltenen Vorschriften haben auch für die von den oben erwähnten Bewerbern für Finanzprokurenatur-Bedienstungen abzulegende Advokatursprüfung zu gelten. Zu derselben sind jedoch die bei einer Finanzprokurenatur in Verwendung stehenden, mit dem juridischen Doktorgrade versehenen Konzeptspraktikanten zuzulassen, wenn sie, ohne die dreijährige Advokaturspraxis zurückgelegt zu haben, wenigstens eine Einjährige Praxis bei der Finanzprokurenatur vollstreckten.

§. 3.

Sollte ein Konzeptspraktikant, der die Advokatursprüfung nach einer zurückgelegten Einjährigen Praxis bei der Finanzprokurenatur abgelegt hat, um eine Advokatenstelle einschreiten, so hat er, nebst den übrigen in dem §. 2 der Ministerialverordnung vom 11. Oktober 1854 vorgeschriebenen Bedingungen, auch die in diesem §. 2 angeordnete dreijährige Advokaturspraxis nachzuweisen, welche der Advokatursprüfung vorausgegangen oder auch nachgefolgt sein kann.

§. 4.

Zur Prüfungskommission, bei welcher die Advokatursprüfung abgelegt wird, ist, wenn der Kandidat ein Konzeptspraktikant der Finanzprokurenatur ist, nebst dem Vorsitzenden, und zwei Oberlandesgerichtsräthen, statt eines Advokaten der Finanzprokurenatur beizuziehen, der sich bei derselben durch einen Rath der Finanzprokurenatur vertreten lassen kann.

*) Landes-Regierungsblatt vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XI. Stück, Nr. 46, Seite 66.

216.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z d. 23 Listopada 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XLIV, Nr. 202, wydana dnia 5 Grudnia 1855),

obowiązujące w okręgach dyrekcji finansów krajowych w Wiedniu, Pradze, Berańcu, Innsbruku, Gracu, Lwowie i Krakowie,

którym obwieszczonym zostaje przepis co do egzaminów dla wyższej służby konceptowej przy prokuratorach finansowych.

Najwyższemi Postanowieniami z dnia 3 Marca i z dnia 29 Października 1855 raczył Najjaśniejszy Pan co do egzaminów praktycznych na wyższą posadę konceptową przy prokuratorach finansowych wymaganych, przepisać postanowienia następujące:

§. 1.

Do osiągnięcia posady adjunkta klasy pierwszej lub drugiej lub radcy przy prokuratorach finansowych lub prokuratora finansowego potrzeba, ażeby ubiegający się o to wykazał złożenie egzaminu adwokackiego równie jak egzaminu osobnego finansowo-prokuratorowskiego z dobrym skutkiem.

§. 2.

Przepisy zawarte w Rozporządzeniu Ministeryalnym z dnia 11 Października 1854, Dziennik Praw Państwa, Nr. 264, (§§. 1—4*) mają także i moc co do egzaminu adwokackiego, przez wyższych rzeczonych kompetentów na posady przy prokuratorach finansowych odbyć się mającego. Do tegoż jednak przypuszczeni być mają praktykanci konceptowi doktorat prawa posiadający, przy prokuratorze finansowej w użyciu będący, którzy nie odbywszy trzyletniej praktyki adwokackiej, odbyli przynajmniej jednoroczną praktykę przy prokuratorze finansowej.

§. 3.

Jeżeliby praktykant konceptowy, złożony egzamin adwokacki po odbytej jednorocznej praktyce przy prokuratorze finansowej, ubiegał się o posadę adwokacką, wówczas tenże prócz innych warunków, przepisanych w §. 2 rozporządzenia Ministeryalnego z dnia 11 Października 1854, wykazać winien także praktykę adwokacką trzyletnią, w tymże §. 2 zarządzoną, egzamin adwokacki albo poprzedzającą albo też po nim odbywaną.

§. 4.

Do komisji egzaminacyjnej, przed którą złożony być ma egzamin adwokacki, przybrany być winien, jeżeli kandydat jest praktykantem konceptowym prokuratoru finansowej, prócz prezydującego i dwóch radców wyższego sądu krajowego, w miejsce adwokata prokurator finansowy, który przy egzaminie takowym może być zastąpionym przez radcę prokuratoru finansowej.

*) Dziennik Rządu krajowego z roku 1854, oddział pierwszy, zeszyt XI, Nr. 46, strona 66.

§. 5.

Die Prokuratursprüfung hat die Geseze und Einrichtungen für die politische und finanzielle Verwaltung, mit Einschluß des Gefälls-Strafgesetzes, zu umfassen, und ist zunächst auf die Beziehungen zu richten, in denen die Kenntniß dieser Geseze und Vorschriften, dann des Zusammenhanges derselben unter sich und mit dem bürgerlichen Rechte für den Beruf der Finanzprokurenren erforderlich ist.

§. 6.

Zu der Prokuratursprüfung können diejenigen Kandidaten zugelassen werden, welche nachweisen, daß sie sich wenigstens durch Ein Jahr der Konzeptspraxis bei einer Finanzprokurenatur, einer politischen Behörde, oder einer leitenden Finanzbehörde, oder der Gerichtspraxis als Auskultanten oder Rechtspraktikanten mit entsprechendem Fleiße widmen.

§. 7.

Die Prokuratursprüfung ist bei der Finanz-Landesdirektion unter der Oberleitung und Aufsicht des Präsidenten dieser Behörde und unter dessen, oder desjenigen höheren Beamten der Finanz-Landesdirektion oder politischen Landesbehörde, den er hierzu bestimmt, Vorfiße von einer Kommission vorzunehmen, welche aus einem gerichtlichen Beisitzer des Gefällsbergerichtes, den der Präsident dieses Gerichtes bezeichnet, einem Rathe der politischen Landesbehörde, einem Rathe der Finanz-Landesdirektion und dem Finanzprokurenator, der sich durch einen Rath der Finanzprokurenatur vertreten lassen kann, zu bilden ist.

§. 8.

Diese Prüfung ist mündlich und durch eine schriftliche Ausarbeitung zu vollziehen. Die letztere hat in der Verfassung des Rechtsgutachtens über eine bei der Finanz-Landesdirektion oder der politischen Landesbehörde anhängige, Rechtsfragen in sich schließende Verhandlung zu bestehen. Im Ubrigen haben die Bestimmungen der Verordnung vom 10. Oktober 1854, Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 262, (§§. 8, 11—14 *), auch für diese Prüfung in soweit zur Richtschnur zu dienen, als der gegenwärtige Erlass nicht von denselben abweichende Anordnungen enthält.

§. 9.

Nach dem Schlusse der Prüfung hat die Kommission durch Stimmenmehrheit das Erkenntniß zu schöpfen, ob der Kandidat nach dem Gesamtergebnisse der schriftlichen und mündlichen Prüfung dieselbe mit ausgezeichnetem, sehr gutem oder mindestens gutem Erfolge bestanden hat, oder ob ihm die angeforderte Befähigung zum höheren Konzeptsdienste bei der Finanzprokurenatur im Grunde der vorgenommenen Prüfung zu versagen sei. Hat der Präsident der Finanz-Landesdirektion nicht selbst bei der Prüfung den Vorsitz geführt, so legt die Kommission ihm den Prüfungsakt mit dem über das Ergebnis der Prüfung gefaßten Beschlusse vor. Der erwähnte Präsident hat seine Auf-

*) Landes-Regierungsblatt vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XI. Stück, Nr. 44. Seite 57.

§. 5.

Examin prokuratorski obejmować będzie ustawy i urzędnia administracyi politycznej i finansowej, włącznie ustawy karnéj co do dochodów skarbowych i odnosić się ma najszczególniej do tych stosunków, w których znajomość ustaw rzeczonych i przepisów, równie jak związku onychże między sobą i z prawem cywilnem potrzebném jest w zawodzie prokuratur finansowych.

§. 6.

Do examinu prokuratorskiego przypuszczeni być mogą ci kandydaci, którzy wykażą, iż najmniej przez rok poświęcali się praktyce conceptowej przy prokuraturze finansowej, władzy politycznej, lub władzy finansowej kierującej, lub praktyce sądowej jako auskultanci lub praktykanci prawnicy z pilnością odpowiednią.

§. 7.

Examin prokuratorski przedsiębrany będzie pod kierownictwem i nadzorem prezydenta dyrekcji finansów krajowej u władzy tej i pod prezydencją jego lub tego urzędnika wyższego dyrekcji finansów krajowej lub władzy krajowej politycznej, którego on ku temu wyznaczy, przez komisję, złożyc się mającą z jednego asesora sądowego przy wyższym sądzie co do dochodów skarbowych, którego prezydent sądu tegoż wyznaczy, z jednego radcy władzy politycznej krajowej, jednęgo radcy dyrekcji finansów krajowej i prokuratora finansowego, który się może kazać zastąpić przez radcę prokuratury finansowej.

§. 8.

Examin rzeczony odbyty być ma ustnie i w wypracowaniu na piśmie. Toż ostatnie zasadać się będzie na ułożeniu zdania prawniczego w przedmiocie rozprawy, wytoczonej do dyrekcji finansów krajowej lub władzy krajowej politycznej, kwestye prawnicze w sobie zawierającej. Zresztą postanowienia Rozporządzenia z dnia 10 Października 1854, Dziennik Praw Państwa, Nr. 262, §§. 8, 11—14, *) także i przy tym examinie służyć mają za prawidło, o ile niniejsze rozrządzenie nie zawiera postanowień od onychże odstępujących.

§. 9.

Po odbytych examinie komisya większością głosów orzeknie, czy kandydat w miarę ogółowego wyniku examinu piśmiennego i ustnego odbył takowy z skutkiem odznaczającym, bardzo dobrym lub przynajmniej dobrym, albo czy mu na podstawie przedsięwziętego examinu odmówić należy upraszanego przezeń uzdolnienia do wyższej służby conceptowej przy prokuraturze finansowej. Jeżeli prezydent dyrekcji krajowej finansowej nie prezydował sam przy examinie, wówczas komisya przedłoży mu akt examinacyjny wraz z uchwałą, powziętą co do rezultatu examinu. Rzeczony prezydent bacność swą zwróci na to, czy przy exa-

*) Dziennik Rządu krajowego z roku 1854, oddział pierwszy, zeszyt XI, Nr. 44, strona 57.

merksamkeit darauf zu richten, ob bei der Vornahme der Prüfung und der Berathung über deren Ergebnis vorschriftsmäßig vorgegangen wurde. Bei wahrgenommenen wesentlichen Gebrechen verfügt derselbe das zu deren Beseitigung Erforderliche. Im entgegengesetzten Falle veranlaßt er die Ausfertigung des Kommissionsbeschlusses.

In jedem Falle ist der Prüfungsakt dem Einreichungsprotokolle des Präsidiums der Finanz-Landesdirektion einzubeziehen und bei dem letzteren aufzubewahren.

§. 10.

Wird einem Kandidaten die angesuchte Befähigung durch den Beschluß der Prüfungs-Kommission abgesprochen, und erachtet sich derselbe hierdurch beschwert, so kann er seine Beschwerde gegen diesen Beschluß binnen vierzehn Tagen nach Bekanntmachung desselben bei der Finanz-Landes-Direktion einbringen, die darüber im Einvernehmen mit der politischen Landesbehörde entscheidet, sofern aber der Präsident der Finanz-Landes-Direktion selbst den Vorsitz bei der Prüfung geführt hat, den Prüfungsakt sammt der Beschwerde dem Finanzministerium mit ihrem Gutachten zur Entscheidung vorlegt. Die letztere ist in diesem Falle von dem Finanzministerium im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern zu erlassen.

§. 11.

Den Konzeptspraktikanten der Finanzprokuren ist zur Ablegung der strengen Prüfungen für den Doktorsgrad, die Advokatur- und die Prokurenprüfung die zur Vorbereitung für diese Prüfungen nebst der fleißigen Verwendung bei der Finanzprokuren, erforderliche Zeit frei zu lassen. Der Finanzprokuren hat darüber zu wachen, daß dieselbe von den ihm untergeordneten Konzeptspraktikanten thätig und zweckmäßig benützt werde. Sollte ein Konzeptspraktikant mit der Ablegung dieser Prüfungen über das Maß der Erforderniß hinaus zögern, ohne zu dem Aufschube durch Krankheit oder angestrengte Verwendung im Dienste der Finanzprokuren gezwungen zu sein, so soll der Finanzprokuren ihm mit billiger Berücksichtigung der Verhältnisse desselben, und nach Maß der Größe der ihm zur Erfüllung der vorgeschriebenen Erfordernisse obliegenden Aufgaben, einen Zeitraum vorzeichnen, nach dessen fruchtlosem Ablaufe oder ungenügender Benützung über Vernehmung des Praktikanten und den Antrag des Finanzprokuren von dem Präsidenten der Finanz-Landes-Direktion die Enthebung dieses Konzeptspraktikanten von der weiteren Verwendung bei der Finanzprokuren verfügt werden kann.

minie samym i obradzie rezultatu jego stósownie do przepisów postępowano. W razie spostrzeżenia wad istotnych zarządzi co potrzeba do ich uchylenia. W przeciwnym razie zarządza on wydanie uchwały komisyjnej.

W każdym razie akt examinacyjny wciągnionym będzie do protokołu podawczego prezydium dyrekcji krajowej finansowej i u tegoż zachowanym być ma.

§. 10.

Jeżeli komisya examinacyjna w uchwale swój odmówi kandydatowi uzdolnienia przezeń upraszanego, a ten przez to pokrzywdzonym się uznaje, wówczas może kandydat przeciw uchwale takowej wnieść zażalenie swe w ciągu dni czterech po obwieszczeniu onéjże do dyrekcji finansów krajowej, która w tym przedmiocie w porozumieniu z polityczną władzą krajową rozstrzygnie, jeżeli zaś prezydent dyrekcji finansów krajowej sam prezydował przy examinie, przedłoży akt examinacyjny wraz z zażaleniem Ministerstwu Finansów do rozstrzygnięcia, załączwszy własne sprawozdanie swoje. Rozstrzygnięcie w takim razie wydaném będzie przez Ministerjum Finansów w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

§. 11.

Praktykantom konceptowym przy prokuraturach finansowych zostawić należy czas wolny potrzebny do złożenia examínów ścisłych dla dostąpienia godności doktorskiej, tudzież do przygotowania się do examinu adwokackiego i prokuratorckiego, krom pilnego ich użycia przy prokuraturze finansowej. Jeżeliby praktykant konceptowy ociągał się z złożeniem examínów wspomnianych nad miarę potrzeby, niebyszący do przewłoki téj przymuszonym ani chorobą, ani natężoną aplikacją w służbie prokuratury finansowej, wówczas prokurator finansowy wyznaczy mu przeciąg czasu z słuszném uwzględnieniem stósunków jego, tudzież w miarę wielkości zadań na nim polegających, celem dopełnienia wymogów przepisanych, po którego bezskutecznym upływie lub niedostateczném użyciu za wysłuchaniem praktykanta i przedstawieniem prokuratora finansowego, zarządzić może prezydent dyrekcji finansów krajowej usunięcie takowego praktykanta konceptowego od dalszej służby przy prokuraturze finansowej.

Baron **Bruck** m. p.

217.

Verordnung des Justizministeriums vom 27. November 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLIV. Stück, Nr. 203, ausgegeben am 5. Dezember 1855),
 wirksam für die Kronländer Österreich unter und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnten und Krain, Görz
 und Gradiska, Istrien, die Stadt Triest mit ihrem Gebiete, Tirol mit Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Ober- und
 Nieder-Schlesien, Galizien, Krakau und Bukowina, das lombardisch-venezianische Königreich und Dalmazien,

wodurch der §. 197 des Patentgesetzes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetz-Blattes, hinsichtlich der Hinausgabe der Abschriften gerichtlicher Entscheidungsgründe in obigen Kronländern und der Stempelung dieser Abschriften erläutert wird.

Zur Behebung der Zweifel, welche hinsichtlich der Beobachtung der Vorschrift des §. 197 des Patentgesetzes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetz-Blattes*), in den Kronländern, in welchen die allgemeine, die west-galizische, die italienische oder tirolische Gerichtsordnung in Wirksamkeit ist, hervorgekommen sind, haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 18. November 1855 diesen Paragraphen in folgender Weise zu erläutern befunden:

1. Bezieht sich derselbe seinem Wortlaute nach nicht auf die Entscheidungsgründe erster Instanz, hinsichtlich welcher es somit bei den bestehenden Vorschriften der Gerichtsordnung zu verbleiben hat;

2. die Entscheidungsgründe der Obergerichte und des obersten Gerichtshofes sind zwar stets und ohne ein Begehren der Parteien abzuwarten und ohne Unterschied, ob die unterrichterliche Entscheidung bestätigt oder abgeändert wurde, an die Gerichte erster Instanz hinauszugeben; an die Parteien aber sind diese Entscheidungsgründe von den ersten Instanzen nur über deren Anlangen auszufolgen, woraus sich ergibt, daß die den Parteien hinauszugebenden Abschriften dieser Beweggründe ebenfalls nach Tarifpost 2, lit. B. und Anmerkung 2 dann nach Tarifpost 27 des Gebührengesetzes vom 9. Februar 1850 zu behandeln sind. Übrigens gilt dieß

3. ausnahmslos nur von den Entscheidungsgründen bei Urtheilen, welche nach §. 144 des Patentgesetzes vom 3. Mai 1853 stets abgesondert zu entwerfen und auszufertigen sind. Wird es angemessen befunden, bei Entscheidungen, welche nicht in der Form eines Urtheiles ausgefertigt werden, die Beweggründe mit der Entscheidung selbst zu vereinigen, so ist dieß allerdings gestattet, wodurch eine eigene Stempelbehandlung derselben entfällt.

Freiherr von Krauß m. p.

218.

Verordnung des Justizministeriums vom 28. November 1855,

wirksam für Dalmazien,
 über die Zulässigkeit und Wirkung der Eintragung von Bestandverträgen und der Vorauszahlung des Bestandzinses in die Hypothekenbücher und Notifikationsbücher.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XLIV. Stück, Nr. 204, ausgegeben am 5. Dezember 1855.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104, Seite 253.

217.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedl. z d. 27 Listopada 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIV, Nr. 203, wydana dnia 5 Grudnia 1855),

obowiązujące w krajach koronnych Austrii poniżej i powyżej Ensy, Solnogradu, Styryi, Karyntyi i Krainy, Gorycyi i Gradyski, Istrii, w mieście Tryeście wraz z okręgiem jego, w Tyrolu z Vorarlbergiem, w Czechach, Morawii, górnym i dolnym Szląsku, Galicyi, Krakowie i Bukowinie, w Królestwie Lombardzko-Weneckiem i w Dalmacyi,

mocą którego objaśnia się §. 197 Patentu z dnia 3 Maja 1853 r. Nr. 81 Dziennika Praw Państwa co się tyczy wydawania odpisów powodów rozstrzygnięcia sądowego w powyższych krajach koronnych, tudzież stęplowania odpisów takowych.

Celem uchylenia wątpliwości zaszyłych we względzie przestrzegania przepisu §. 197 Patentu z dnia 3 Maja 1853, Nr. 81 Dziennika Praw Państwa *), w krajach koronnych, w których moc ma powszechna ustawa sądowa, zachodnio-galicyska, włoska lub tyrolska, raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. K. Apostolska Mość Najwyższem Postanowieniem Swojem z dnia 18 Listopada 1855 objaśnić paragraf rzezonny w sposób następujący:

1. Nie odnosi się takowy wedle osnowy swojej do powodów rozstrzygnięcia pierwszej instancyi, co do których więc pozostać ma przy istniejących przepisach ustawy sądowej;

2. powody orzeczenia sądów wyższych, tudzież najwyższego trybunału mają wprawdzie zawsze i bez oczekiwania żądania stron oraz bez różnicy, czy orzeczenie sędzi niższego potwierdzonem lub zmienionem zostało, wydanem być do sądów pierwszej instancyi; stronom zaś wydane zostaną te powody orzeczenia od sądów pierwszej instancyi tylko na żądanie onychże, z kąd wynika, iż odpisy powodów takowych stronom wydane być mające, równie wedle pozycyi taryfy 2, lit. B. i uwagi 2, tudzież wedle pozycyi taryfy 27 ustawy o należytościach z dnia 9 Lutego 1850 traktowane być winny. Zresztą rozumie się to

3. wyjątkowo tylko o powodach orzeczenia przy wyrokach, które wedle §. 144 Patentu z dnia 3 Maja 1853 r. zawsze oddzielnie winny być ułożone i wydane. Jeżeli za rzecz stosowną uznanem będzie przy rozstrzygnięciach, nie będących wydawanymi w formie wyroku, połączyć powody z samem rozstrzygnięciem, to już bez wątpienia dozwolonem jest, zacząć osobne onychże ostęplowanie odpada.

Baron **Krauss** m. p.

218.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedl. z d. 28 Listopada 1855,

obowiązujące w Dalmacyi,

o przypuszczalności i skutku weiągnięcia kontraktów dzierżawnych, tudzież przedpłaty czynszu dzierżawnego do ksiąg hipotecznych i ksiąg notyfikowanych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XLIV, Nr. 204, wydana d. 5 Grudnia 1855.

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi, rok 1853, oddział pierwszy, Część XXII, Nr. 104, str. 253.

219.

Verordnung des Ministeriums der Justiz und der obersten Polizeibehörde vom 28. November 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLIV. Stück, Nr. 205, ausgegeben am 5. Dezember 1855),

wirkfam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze,

betreffend das Gebührenaussmaß für die Gensd'armeriemannschaft vom Wachtmeister abwärts,
aus Anlaß der Vorladung als Zeugen in Straffällen vor die Zivil-Strafgerichte.

In Absicht auf eine gleichmäßige Behandlung der Gensd'armeriemannschaft vom Wachtmeister abwärts, hinsichtlich ihrer Gebühren aus Anlaß der Vorladung als Zeugen in Straffällen vor die Zivil-Strafgerichte, haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 5. November 1855 zu bestimmen geruht:

Der Gensd'armeriemannschaft vom Wachtmeister abwärts, wenn sie vor einem Zivil-Strafgerichte als Zeugen zu erscheinen hat, und der Ort des Gerichtes, wo der Gensd'arme als Zeuge vernommen wird, über zwei Stunden (über Eine Meile) von seinem Standorte entfernt ist, sind an Reisekosten 15 Kreuzer Konventions-Münze für jede Stunde der Hin- und Rückreise, dann an Zehrungskosten die chargemäßigen Diäten, letztere jedoch nur dann zu verabsolgen, wenn dem als Zeugen berufenen Gensd'armen die Rückkehr in seinen Standort, sei es mit Rücksicht auf die Entfernung des Ortes, wo die Vernehmung stattfand, oder in Folge der längeren Dauer der Verhandlung, an einem und demselben Tage nicht mehr möglich wird.

Diese Bestimmung hat gleichmäßig für alle Kronländer des Kaiserstaates zu gelten, und es sind die Zeugengebühren für die Gensd'armeriemannschaft auf Rechnung des Etat der Justizverwaltung zu erfolgen.

Freiherr von **Krauß** m. p. Freiherr von **Kempen** m. p. *J. M. L.*

220.

Verordnung des Ministeriums des Innern im Einverständnisse mit dem Ministerium des Handels vom 29. November 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLIV. Stück, Nr. 206, ausgegeben am 5. Dezember 1855),

gültig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze und des lombardisch-venezianischen Königreiches,

betreffend die Einführung des k. k. Reichsadlers als allgemeinen Verifizierungszeichens bei den
Zementfrungsämtern.

In Folge Allerhöchster Entschließung vom 3. November 1855 wird verordnet, daß sich die Zementfrungsanstalten als allgemeinen Verifizierungszeichens des k. k. Reichsadlers mit Beifügung der ersten Anfangsbuchstaben des Ortes, wo das Zementfrungsamt seinen Sitz hat, zu bedienen haben.

Freiherr von **Bach** m. p. Ritter von **Zoggenburg** m. p.

219.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości i Najwyższej Władzy Policyjnej z dnia 28 Listopada 1855.

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIV, Nr. 205, wydana dnia 5 Grudnia 1855).

obowiązujące w całym obrębie Państwa, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego.

dotyczące wymiaru należitości dla żandarmów niżej wachmistrza, z powodu wezwania ich jako świadków w sprawach karnych przed sądy karne cywilne.

Celem jednostajnego traktowania żandarmów niżej wachmistrza pod względem należitości z powodu zawezwania ich jako świadków w sprawach karnych przed sądy karne cywilne, Jego C. K. Apostolska Mość raczył Najwyższem Postanowieniem z dnia 5 Listopada 1855 rozporządzić, co następuje:

Żandarmom niżej wachmistrza stawającym przed sądem karnym cywilnym jako świadkowie, jeżeli miejsce sądu, gdzie żandarm ma być słuchanym, nad dwie godziny (nad jedną milę) oddalonem jest od stanowiska jego, płaconem być ma podróżowego 15 krajcarów monetą konwencyjną za każdą godzinę tam i nazad, tudzież strawnego, co w dyetach odpowiada szarzy jego, wszakże to ostatni wtedy tylko, jeżeli żandarm na świadka zawezwany, nie będzie już mógł powrócić do miejsca stanowiska swego w jednym a tym samym dniu, bądź to ze względu na oddalenie miejsca, gdzie wysłuchanie nastąpiło, bądź też w skutek dłuższego ciągu rozprawy.

Postanowienie to jednostajnie działać będzie we wszystkich krajach koronnych, a należitości świadectwa dla żandarmeryi przypadające wypłacone być mają na rachunek etatu administracyi sądowniczój.

Baron **Krauss** m. p.

Baron **Kempen** m. p. F. M. P.

220.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Handlu z d. 29 Listopada 1855.

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIV, Nr. 206, wydana dnia 5 Grudnia 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego i Królestwa Lombardzko-Weneckiego,

dotyczące zaprowadzenia C. K. orła Państwa jako powszechnego znaku weryfikacyi w urzędach cymmentowych.

W skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 3 Listopada 1855 rozporządza się, iż w zakładach cymmentowych używać należy jako powszechnego weryfikacyi znaku C. K. orła Państwa z dołożeniem pierwszych liter początkowych miejsca, gdzie urząd cymmentowy siedzibę swą ma.

Baron **Bach** m. p.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

221.

Kundmachung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 29. November 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLIV. Stück, Nr. 207, ausgegeben am 5. Dezember 1855),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

über die Vollziehung des Artikels 18 des Handels- und Zollvertrages vom 19. Februar 1853.

Mit Beziehung auf die Kundmachung vom 21. Jänner 1854 (Nr. 18 des Reichs-Gesetz-Blattes vom Jahre 1854, Seite 42—45*), findet das Handelsministerium im Einvernehmen mit dem Ministerium der Finanzen, und in Folge der am 27. August 1855 in Berlin geschehenen Auswechslung der Ministerial-Erklärungen sämmtlicher bei dem Handels- und Zollvertrage vom 19. Februar 1853 beteiligten Staaten über die Genehmigung des Protokolles der Berliner Zollzugskommission vom 20. Februar 1854, Nachstehendes bekannt zu machen:

Zur Ausstellung der in der Eingang erwähnten Kundmachung vom 21. Jänner 1854 nach den dort beiliegenden Formularen A, B und C vorgezeichneten Legitimazionen für Fabrikanten und Gewerbetreibende oder in ihren Diensten stehende Handelsreisende, wodurch ihnen der Genuß der dort erörterten Begünstigungen des Artikels 18 des obgedachten Handels- und Zollvertrages gesichert wird, sind in den einzelnen nachbenannten Staaten die beigefügten Behörden berechtigt, und zwar:

- in Modena: die Kommunal-Behörden in den betreffenden Bezirken;
- in Parma: die Governatori und Prefetti di provincia;
- in Baiern: die Distrikts-Polizeibehörden und die unmittelbaren Magistrate;
- in Sachsen; die Amtshauptleute und die Magistrate der größeren Städte;
- in Hannover: die Aemter und die Magistrate der selbständigen Städte;
- in Württemberg: die Oberämter und Magistrate;
- in Baden: die Aemter;
- im Churfürstenthume Hessen: die Landräthe;
- im Großherzogthume Hessen: die Kreis- und Landräthe;
- in den einzelnen Staaten des thüringischen Zoll- und Handelsvereines:
die für die übrigen Zollvereinsstaaten bezeichneten gleichstehenden Behörden;
- in Braunschweig: die Kreisdirektoren und Stadtmagistrate;
- in Nassau: die Aemter;
- in Oldenburg: die Aemter und die Magistrate der Städte Oldenburg und Jever;
- in Frankfurt am Main: das Polizeiamt.

Ritter von Loggenburg m. p.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1854, erste Abtheilung, VI. Stück, Nr. 25, Seite 67.

221.

Obwieszczenie Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli publicznych z dnia 29 Listopada 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XLIV, Nr. 207, wydana dnia 5 Grudnia 1855).

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

o wykonaniu artykułu 18 traktatu handlowego i celnego z dnia 19 Lutego 1853 r.

Odnosnie do obwieszczenia z dnia 21 Stycznia 1854 (N. 18 Dziennika Praw Państwa z roku 1854, str. 42—45 *) Ministerjum Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i w skutku nastąpionej na dniu 27 Sierpnia 1855 w Berlinie wymiany oświadczeń Ministeryalnych ze strony wszystkich w traktacie handlowym i celnym z dnia 19 Lutego 1853 interesowanych Państw w przedmiocie uchwały protokołu komisji wykonawczej Berlińskiej z dnia 20 Lutego 1854, podaje do wiadomości co następuje:

Do wydawania legitymacyj, przepisanych w obwieszczeniu na wstępie wspomnionem z dnia 21 Stycznia 1854, wedle formularzy tamże załączonych *A, B i C* dla fabrykantów i przemysłowców lub w ich służbie stojących podróżnych handlowych, na mocy których zapewnionem sobie mają ci użytkowanie z wyszczególnionych tamże uwzględnień artykułu 18 wyż rzezonego traktatu handlowego i celnego, prawo mają w pojedynczych niżej wymienionych Państwach władze wyszczególnione, a to:

- w *Modenie*: władze komunalne, w powiatach dotyczących;
- w *Parmie*: *Governatori* tudzież *Prefetti di provincia*;
- w *Bawaryi*: władze policyjne dystryktowe i magistraty bezpośrednie;
- w *Saksonii*: zarządcy urzędowi i magistraty miast większych;
- w *Hanowerze*: urzędy i magistraty miast udzielnych;
- w *Wirtembergii*: nadurzędy i magistraty;
- w *Badeńskiem*: urzędy;
- w *Elektorstwie Haskiem*: rady ziemskie;
- w *Wielkiem Księstwie Haskiem*: rady obwodowe i ziemskie;
- w *pojedynczych Państwach związku handlowego i celnego Turingskiego*: władze na równi będące z władzami oznaczonemi dla innych Państw związkowych celnych;
- w *Brunszwickiem*: Dyrektorowie obwodowi i magistraty miejskie;
- w *Nassawskiem*: urzędy;
- w *Oldenburgskiem*: urzędy i magistraty miast Oldenburga i *Jever*;
- w *Frankfurcie nad Menem* urząd policyjny.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1854, Oddział pierwszy, Część VI, Nr. 25, str. 67.

222.

Kundmachung der Ministerien des Handels und der Finanzen vom 1. Dezember 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLIV. Stück, Nr. 208, ausgegeben am 5. Dezember 1855),
giltig für sämmtliche Kronländer.

betreffend das Verbot der Aus- und Durchfuhr von Salpeter, Schwefel und Blei.

Mit Allerhöchster Genehmigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 28. November 1855 wird vom Tage der gegenwärtigen Verordnung angefangen, die Ausfuhr und Durchfuhr von Salpeter, Schwefel und Blei über die österreichische Staatsgrenze nach den russischen Staaten, dann nach der Türkei, mit Ausnahme der Fürstenthümer Moldau und Wallachei, in gleicher Art verboten, wie dieß zu Folge der Erlässe des Handels- und Finanzministeriums vom 31. Mai 1854 (Nr. 135 des Reichs-Gesetzblattes, Seite 494 und 495*), dann vom 23. November 1854 (Nr. 300 des Reichs-Gesetzblattes, Seite 1155**), hinsichtlich der Aus- und Durchfuhr von Waffen und Munition angeordnet ist.

Ritter von **Zoggenburg** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

223.

Kundmachung der Ministerien des Handels und der Finanzen vom 4. Dezember 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XLIV. Stück, Nr. 209, ausgegeben am 5. Dezember 1855),
wirksam für alle Kronländer,

über das Verbot der Ausfuhr von Pferden.

Mit Allerhöchster Genehmigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß vom 15. Dezember 1855 angefangen die Ausfuhr von Pferden über alle Grenzen des Reiches verboten wird.

Ritter von **Zoggenburg** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

*) Landes-Regierungsblatt für Salzien vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XXXI. Stück, Nr. 143, Seite 440.

***) Landes-Regierungsblatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XXI. Stück, Nr. 82, Seite 143.

222.

Obwieszczenie Ministerstw Handlu i Skarbu z d. 1 Grudnia 1855,

(Dziennik Praw Państwa. Część XLIV. Nr. 208, wydana dnia 5 Grudnia 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych.

dotyczące zakazu wywozu i przewozu saletry, siarki i ołowiu.

W skutek Najwyższej Uchwały Jego C. K. Apostolskiej Mości z dnia 28 Listopada 1855 r. poczynawszy od dnia niniejszego Rozporządzenia zakazuje się wywóz i przewóz saletry, siarki i ołowiu przez granice Państwa Austryackiego do Państw Rosyjskich, jako i do Turcyi z wyjątkiem Księstw Mutańskiego i Wołoskiego w ten sam sposób, jak to w skutek rozrządzeń Ministerstwa Handlu i Skarbu z dnia 31 Maja 1854 (Nr. 135 Dziennika Praw Państwa, str. 494 i 495 *), tudzież z dnia 23 Listopada 1854 (Nr. 300 Dziennika Praw Państwa, stronica 1155 **) rozporządzeniem zostało co do wywozu i przewozu broni i amunicyi.

Kawaler de **Toggenburg** m. p. Baron **Bruck** m. p.

223.

Obwieszczenie Ministerstw Handlu i Finansów z d. 4 Grud. 1855,

(Dziennik Praw Państwa. Część XLIV, Nr. 209, wydana dnia 5 Grudnia 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych.

co do zakazu wyprowadzenia koni.

W skutek Najwyższej Uchwały Jego C. K. Apostolskiej Mości podaje się do powszechnej wiadomości, iż poczynawszy od dnia 15 Grudnia zakazaniem jest wyprowadzenie koni przez wszystkie granice Państwa.

Kawaler de **Toggenburg** m. p. Baron **Bruck** m. p.

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1854, Oddział pierwszy, Część XXXI, Nr. 143, str. 440.

**) Dziennik Rządu krajowego dla okręgu zarządu Krakowskiego z roku 1854, Oddział pierwszy, Zeszyt XXI, Nr. 82, str. 143.

